

ALBINA

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Scenă din piesa „Domnișoara Nastasia” prezentată de Teatrul popular din Plopeni-Prahova, la finala celui de al V-lea Festival de teatru „I. L. Caragiale”

FESTIVALUL DE TEATRU

„I. L. CARAGIALE”

TEATRUL SĂTESC

În plină desfășurare a Finalei celui de al cincilea Festival de teatru de amatori „I. L. Caragiale”, publicul bucureștean a putut aplauda spectacole și interpretări bune, rămânând plăcut impresionat de participarea unui număr însemnat de cămine culturale...

Ne vom opri condeii asupra spectacolului dat de căminul cultural Vlad Tepeș din județul Ialomița și a celui realizat de sătenii-artiști din comuna Livezile, județul Bistrița-Năsăud.

Prezentând două piese cunoscute în viața satului, **Cocoșul cu două creste** (Vlad Tepeș) și **Cuiul lui Pepelea** (Livezile) cele două formații artistice de teatru au depășit cu mult alte interpretări, prezentându-se în spectacole așa ca și cum poveștile le-ar fi trăit aievea, în casa lor, în gospodăria satului.

Pornind de la ideea sănătoasă de a nu face teatru ca la oraș, cele două colective au căzut de acord să joace simplu, natural, curgător în atmosfera exactă a locului.

Spectacolul **Cocoșul cu două creste** a surprins prin adevărul prezentat ca decor, grai și gest, captivând de la început atenția publicului prin jocul firesc al fiecărui interpret.

Faptul că dintre interpreți sînt și instructori ai formației de teatru și că întreg spectacolul a fost pregătit și realizat aproape în familie (soții Nan și soții Popa) s-a putut asigura o splendidă unitate de expresie în toate detaliile cerute de spectacol... Rolul, nu ușor, al săteanului cooperat în răspăr

cu unele abuzuri locale, a fost acoperit cu energie și putere de convingere de Aurel Nedelcu, cel în jurul căruia a balansat jocul activ al celorlalți interpreți... O interpretare pe măsura adevărului simțit și exprimat cu hotărîre, a caracterizat linia generală a spectacolului viu aplaudat la scena deschisă... Un detaliu nu lipsit de importanță: acest colectiv de teatru a împlinit 10 ani de activitate, prezentînd 17 piese cu care a jucat în fața a sute de spectatori din comuna lor și a celor din județ...

Al doilea spectacol pe care-l prezentăm cititorilor noștri este **Cuiul lui Pepelea**, în interpretarea vigoasă a formației de teatru din comuna Livezile... O comună unde „comicările” din copilăria interpretelor, azi oameni în puterea vîrstei, au sădit în inima oamenilor dragostea de teatru, dragostea de artă. Frații Liviu și Nicolae Pomană — doi dintre interpreții piesei — au „teatrul” în sînge, moștenit de la tatăl lor, un țărăn-artist dotat cu harul interpretării comice. Ei vorbesc despre rolurile lor ca și cum ar povesti care li-vodă de mere sau care vie din cooperativa lor agricolă de producție a rodit mai mult. Unul brigadier de cîmp, celălalt — muncitor la brigada de combatere a dăunătorilor... Mai tînăr, **Pepelea**, este Ion Pirja, șofer, iubitor al teatrului din 1951 de cînd și in-

BARUȚU T. ARGHEZI

(Continuare în pag. a 2-a)

La muncă patriotică în comuna Voluntari-Ilova

Foto: E. SERGIAN

Continuînd neabătut politica de industrializare socialistă a țării, Partidul Comunist Român a elaborat totodată un program complex de măsuri pentru dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii noastre socialiste — sursă importantă de creștere a venitului național, ramură care are un rol important pentru dezvoltarea întregii economii și ridicarea nivelului de trai al poporului. În cadrul preocupărilor pentru asigurarea condițiilor obținerii unei producții vegetale și animale sporite, statul nostru a acordat un sprijin permanent și susținut cooperativelor agricole de producție pe linia mecanizării și chimizării, extinderii irigațiilor, folosirii unor cantități sporite de semințe de mare productivitate, material săditor și animale de

Impunerea veniturilor realizate din activități agricole — în dezbatere publică

rasă. Din cele peste 92 000 tractoare moderne ce lucrează pe ogoare, aproape 64 000 deservesc sectorul agricol cooperatist. În domeniul irigațiilor s-a ajuns aproape la o jumătate de milion de hectare amenajate, din care circa 350 000 hectare în cooperativele agricole de producție. În prezent, peste 27 000 de specialiști aduc o con-

tribuție importantă la generalizarea metodelor științifice în producția agricolă, la valorificarea eficientă a bazei tehnico-materială în continuă dezvoltare a agriculturii noastre socialiste.

Un sprijin substanțial a fost acordat cooperativelor agricole de producție prin credite pe termen lung pentru

satisfacerea nevoilor de producție, care numai în perioada 1963—1968 au însumat peste 4,2 milioane lei. Cu ajutorul acestor credite și din mijloace proprii, cooperativele agricole de producție au extins în ultimii cinci ani suprafețele amenajate pentru irigații cu peste 300 000 hectare, au înființat plantații viticole pe 72 000 hectare și pomicole pe 60 000 hectare; au construit sere și solarii pe aproape 1 300 ha., au executat circa 36 000 obiective de construcții agrozootehnice, au sporit efectivele de animale și au introdus electricitatea,

(Continuare în pag. a 3-a)

Pledoarie pentru formația corală

Mișcarea corală din satele noastre are o frumoasă și bogată tradiție. Corul, exceptând echipa de dansuri, este poate cea mai veche formație artistică din așezările rurale și a ocupat întotdeauna un loc însemnat în viața spirituală a satelor. Formația de cor oferă tinerilor posibilități deosebite pentru a-și dezvolta sensibilitatea muzicală și a-și satisface aspirațiile spre frumos.

Multe coruri sătești au un trecut îndelungat, o adevărată istorie. În ultimii ani unele au sărbătorit 50, 75 sau chiar 100 de ani de la înființare, de slujire a artei amatoare, de răspundere a frumuseților cîntecului.

Satul a apreciat și stimat dintotdeauna pe dascălii care se dăruiau și activității culturale. Am întâlnit în multe monografii nume de învățători amintiți pentru faptul că au organizat și condus vreme îndelungată corul din sat. Dar nu numai dirijorul și coriștii erau stimati de oamenii din sat. În multe sate, pentru a cînta în cor se cerea pe vremuri, nu numai o voce bună, un auz bun, ci și o conduită demnă, o purtare ireproșabilă. Bătrînii din comuna Cojocna, județul Cluj, povestesc și azi ce lucru mare era pe vremuri să cînti în corul satului, la ce examinare atentă era supus cel ce voia să intre în formație.

În anii de după eliberare, mișcarea corală din satele noastre ca și întreaga activitate cultural-artistică a luat o amploare necunoscută înainte vreme. Corurile s-au dezvoltat nu numai

numeric ci și din punct de vedere al măiestriei artistice de interpretare. Alături de formații cu un vechi renume, ca bunăoară cele din Chizătău, Săliște, Poiana, Domnești ș.a. s-au ridicat și afirmat în mișcarea artistică de amatori, pe scenele concursurilor republicane, multe coruri tinere.

În ultima vreme însă, în multe localități, coruri bune și apreciate cîndva nu mai răspund la apel. În alte locuri formația corală a fost înlocuită de grupul vocal. Nu pledăm pentru cifre mari, nu subapreciem importanța și valoarea artistică a grupului vocal. Nimănui nu-i pare rău de acele formații slabe, neviabile, fără posibilități artistice care se înjghebau de obicei numai pentru a se înscrie cifre mari într-un raport, sau se încropeau în ajunul vreunui concurs.

Poate nu sînt condiții în fiecare sat pentru a se organiza o activitate corală la nivelul exigențelor și pretențiilor de azi. Dar posibilitatea unirii forțelor artistice corale în vederea realizării unei formații puternice și reprezentative pe comună există în foarte multe localități, mai ales după reorganizarea administrativ-teritorială a țării.

Îmi aduc aminte de corul din Ceanu-Mare, județul Cluj, un cor mare și puternic, condus de profesorul de muzică Ion Botezan, în care cîntau săteni din șapte cătune ale comunei.

Corurile sătești ar putea fi ajutate mai substanțial și de către specialiști, de compozitori

și dirijori. Succesele unor coruri din județul Bistrița-Năsăud au la bază tocmai un asemenea ajutor dat de compozitorul Tudor Jarda din Cluj, iar frumoasele rezultate obținute la ultimul concurs de corul din Putna care a în cântat pur și simplu auditoriul se datorează în bună măsură sprijinului acordat vreme îndelungată acestei formații de către compozitorul Radu Palade.

Sînt multe posibilități de stimulare și înviore a activității corale de la sate. Nu de mult, aflîndu-mă în județul Bistrița-Năsăud, am putut urmări interesul și pregătirea unor formații pentru o reuniune corală din Năsăud, reuniune la care urma să participe circa 12 coruri din comunele Feldru, Nepos, Lechința, Petru Rareș ș.a. Pentru această manifestare, o inițiativă demnă de toată lauda a Comitetului județean de cultură și artă și a Casei de creație populară — corurile pregăteau să interpreteze cele mai frumoase cîntece.

Ne aflăm în sezonul de iarnă, perioada unei bogate activități culturale la sate. Ar fi bine dacă printre măsurile luate pentru îmbunătățirea activității artistice s-ar acorda atenția cuvenită învioreării și dezvoltării activității corale.

I. RADU

Alexandrina Mancaș din Bicaz-Neamț în rolul Vitoriei Lipan din „Baltagul“

Teatrul sătesc

(Urmare din pag. 1)

terpretează diverse roluri... Rolurile feminine: Ioana Tirja și Emilia Salos, cu activitatea împărțită cu entuziasm între munca în cadrul C.A.P., familie și echipa de teatru...

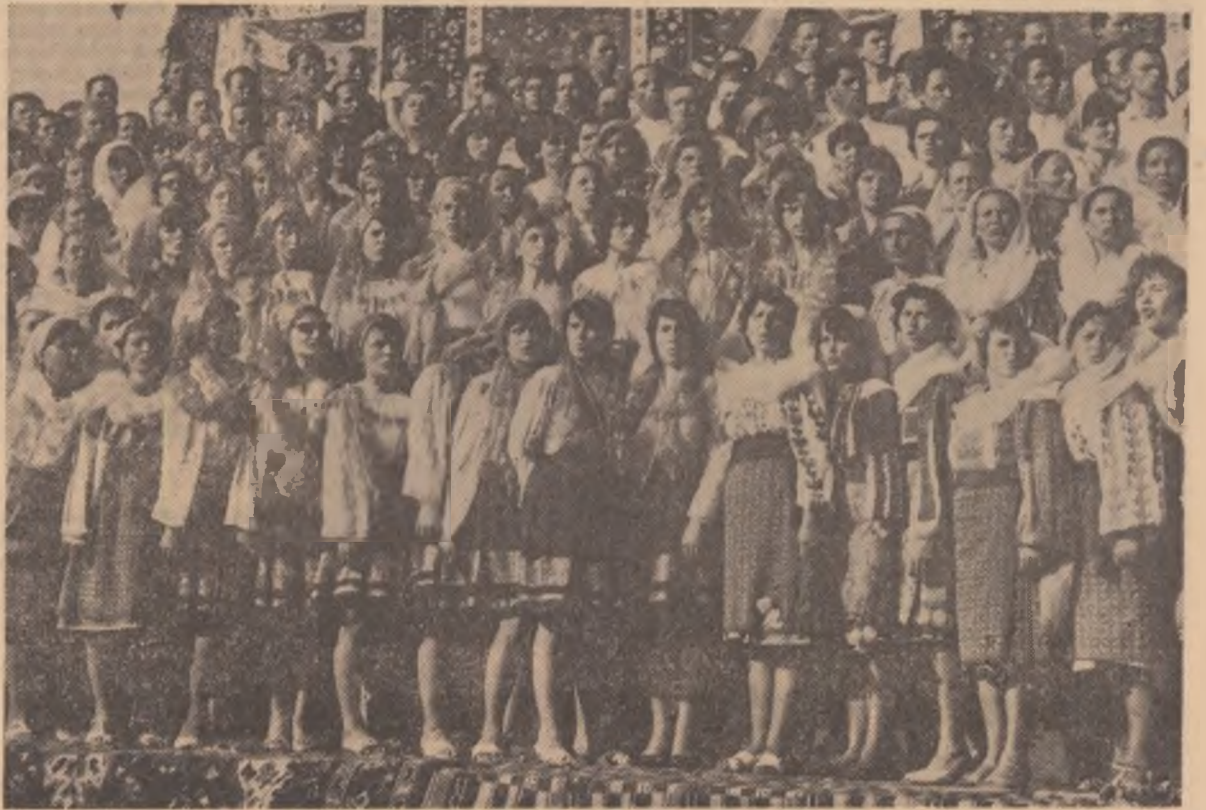
Nu-i o excepție echipa de teatru! În comună mai există o fanfară, un cor, o echipă de dansuri, o orchestră populară și de muzică ușoară și... un muzeu sătesc de unde a fost întocmit decorul natural al piesei jucate.

— Noi, bărbaiții, sîntem din echipa de pompieri. Toată echipa e înscrisă la activități culturale... Sîntem 20 !...

— Eu sînt șofer pe autopompă ! — se destăinuiește „Pepelea“... Nu ne dăm în lături de la nici o greutate... Cînd jucăm, sala cîminului e plină !

Frumoasă atmosferă sătească ! După spectacolul viu aplaudat și însoțit de strigări de felicitare — jucat admirabil, desfășurat într-un ritm autentic sătesc, cu roluri bine realizate — discuția cu membrii formației din Livezile dezvăluie și izvoarele valorilor necunoscute în scenă dar mult legate de activitățile artistice ale acestui sdat colectiv: profesorul Sever Groza, instructorul artistic, Ana Sima, bibliotecară și animatoare a activității culturale, Ion Rusu, fondatorul muzeului sătesc... Aplauzele sălii ridicate în picioare au răsplătit și munca lor alături de sătenii-artiști amatori.

Corul din Topoloveni

FILMUL LA SATE PÎNĂ CÎND ?

Organizat an de an, în perioada de iarnă, Festivalul filmului la sate prilejuiește cinematografele din așezările rurale inițierea unor manifestări de amploare pentru toate categoriile de spectatori. Multe cinematografe, folosind experiența anilor precedenți, înregistrează o vădită creștere calitativă a activității lor cu filmul.

În ultima drumetie pe care am făcut-o în județul Dolj, ne-am abătut și prin comuna Giurgiuța. Am discutat cu cîțiva săteni de aici despre cinematograful lor, despre filmele pe care le vizionează și, din spusele lor, am desprins faptul îmbucurător că, de mai bine de jumătate de an, lucrurile au luat o întorsătură bună. Întorsătura (cuvînt folosit chiar de dînsii) constă în îmbunătățirea condițiilor de vizionare, în însoțirea filmelor de prezentări și discuții, precum și de alte manifestări deosebit de interesante și utile. Bunăoară, simpozionul despre „Filmul românesc“ (organizat în luna august) a atras numeroși săteni, iar concursul „Cine știe cîștigă“ i-a răsplătit pe cei mai buni prieteni ai filmului cu premii în cărți și abonamente pe timp de o lună la toate spectacolele.

Pentru actualul Festival al filmului sînt prevăzute acțiuni și mai variate. Am reținut doar cîteva: discuțiile intitulate „De la scenariu la film“, „Eroi din filme — modele vii de viață“, înființarea unui cerc al cinesivilor și un nou concurs. În astfel de condiții este și firesc ca sala cinematografului să fie de fiecare dată arhiplină, în Giurgiuța să fie atîția prieteni ai filmului.

Am întâlnit însă, și-n județul Dolj, și-n alte locuri, cinematografe care organizează foarte puține manifestări, în majoritatea cazurilor improvizate și anemice în conținut. Amintesc aci, din memorie, cinematografele din comunele: Ghercești (Ialomița), Bărcănești (Prahova) și Silistraru (Brăila) care oferă spectatorilor doar filme și prezentări primite de la centru. Nici directorii de cămine din aceste comune, nici intelectualii nu acordă atenția cuvenită muncii cu filmul, lăsînd totul în seama operatorilor. Se știe că această activitate este complexă și că eficiența ei depinde de inițiativa, dăruirea și participarea masivă a tuturor forțelor locale, că filmul are o deosebită importanță în viața cultural-spirituală a satului. Și totuși în unele comune activitatea cu filmul este vitregită, este ținută undeva printre alte probleme la fel de uitate și neglijate. Pînă cînd ?

O. MAREȘ

Impreună cu folcloristul Horia Barbu Opreșan, autorul celor trei volume de Teatru popular românesc și al studiului despre Călușari, (volume aflate în lucru la Editura pentru literatură), am făcut un „turneu“ prin Moldova și Bucovina. Cu acest prilej, am luat parte la Vinătorii-Neamț (comună lângă Tirgu-Neamț) la o repetiție a arnăuștenilor, spectacol de teatru popular impletit cu „balet popular“. „Arnăuștii“ este un spectacol vechi, el are mai mult de o sută de ani. La Tirgu-Neamț, în trecut ca și acum, spectacolul este excelent interpretat. De aici s-a răspîndit pe o arie destul de largă în jurul Tirgului. Spectacolul m-a impresionat atît prin joc cît și prin costumație. În alți ani, am avut ocazia să văd tot în Moldova și alte spectacole, Călușii, Bumbireii, Cerbu, în care jocul este elementul de bază, dar la nici unul din acestea jocul nu este atît de uluitor

ACASĂ LA ARNĂUȘTENI

și fascinant prin agilitatea și virtuozitatea interpreților, ca la Arnăuți. Poate că numai Călușarii din Olt și Teleorman îi întrec. Jocul este în singele românului. Repertoriul de jocuri al poporului nostru este foarte bogat și variat. Arnăuții ilustrează acest fapt. Repetițiile la Arnăuți încep din octombrie, și se fac seară de seară, pe rînd, la cite unul dintre jucători. Căpitanul este foarte exigent, de altfel nici nu sînt luați în Arnăuți decît jucătorii ce au o experiență bogată.

Arnăuții constituie un spectacol singular în cadrul teatrului popular, datorită componenței lui oarecum ciudate. În general, un spec-

tacol de Arnăuți, este alcătuit din două părți: teatrul de text și jocul. Jocul este o urmare logică a celor ce se desfășoară în piesă. Pe scurt subiectul este acesta: Împăratul, personaj din piesă, este atacat de Harap. Are loc un dialog cu accente bufe, iar în cele din urmă Harap este învins și iertat de Împărat. Ca semn al generozității sale, Împăratul îi cere să joace. Din acest moment întreaga formație, minus Împăratul, joacă o suită de jocuri specific moldovenești: Cernița, Leșeasca, Baraboiul, Galațul, Bătuta și mai ales Arnăușteanca, închipuind o scenă dintr-un spectacol la curtea unui domnitor.

Cu Arnăuștii se umblă în aceste locuri de sărbătorile de iarnă, prilej de petrecere și joc în care românul își dezvăluie firea veselă, pusă pe șotii, și ospitalieră proverbială.

RODICA ZANK

Impunerea veniturilor realizate din activități agricole — în dezbatere publică

(Urmare din pag. 1)

alimentarea cu apă și mecanizarea într-un număr de sectoare de producție.

Toate acestea au dus la creșterea averii obștești a cooperativelor agricole de producție, a veniturilor țărănimii, a nivelului său de trai. În perioada 1963—1968, veniturile bănești ale cooperativelor au crescut cu 55 la sută. O altă dovadă grăitoare a creșterii bunăstării țărănimii o constituie și faptul că în ultimii 15 ani, populația rurală a construit din fonduri proprii cca. 1.200.000 de locuințe. În același timp, țărănimea muncitoare a beneficiat din plin și de cheltuielile făcute de statul nostru pentru lărgirea rețelei sanitare la sate și ridicarea calitativă a asistenței medicale, pentru dezvoltarea învățământului și culturii, a rețelei comerciale, electrificarea etc. Numai în acest an, s-au alocat de la buget pentru acțiuni social-culturale și economice peste 5,4 miliarde lei.

Toate acestea au făcut ca în ansamblu să aibă loc, pe de o parte, o creștere a veniturilor țărănești, iar pe de altă parte, datorită prefacerilor intervenite în structura producției cooperative agricole, diversificării sau specializării acesteia, în funcție de specificul și de posibilitățile locale, să se înregistreze și o puternică diferențiere a nivelului veniturilor pe cooperative și chiar pe cooperatori, în cadrul aceleiași unități. Aceasta a făcut necesară revederea principiilor de stabilire a impozitelor populației de la sate, principii care au fost stabilite cu 11 ani în urmă în alte condiții economice, pentru a se asigura echitatea socială și în acest domeniu.

Se știe că, potrivit sistemului actual de impunere, cooperativele plătesc un impozit fix pe hectar, indiferent de modul de folosință a terenului. La prima vedere s-ar părea că impozitul este suportat de cooperativă. În realitate, el este suportat indirect de fiecare cooperativă în parte, deoarece prin reducerea impozitului din venitul cooperativei se micșorează corespunzător suma destinată plății zilelor-muncă. Totodată, prin această modalitate de așezare a impozitului, sarcina financiară este suportată de fiecare cooperativă proporțional și nu progresiv potrivit venitului real. Actualul sistem de impunere mai are și un alt neajuns. Datorită condițiilor naturale și economice, unele cooperative agricole de producție obțin venituri mari, pe cînd altele, la eforturi asemănătoare, obțin venituri mai reduse. De pildă, cooperativele din zonele cu teren deosebit de fertil și datorită condițiilor în care își desfășoară activitatea, au posibilitatea să realizeze o eficiență mult sporită a lucrărilor de mecanizare, chimizare și irigații, obținând prin urmare producții și venituri mai mari. Alte cooperative însă, cum sînt cele din zone de deal, avînd condiții mai puțin prielnice, deși obțin și ele creșteri însemnate ale producției față de trecut, realizează venituri mai mici decît ale cooperativeelor din zonele de șes. Întrucît însă impunerea se face după principiile arătate, aceasta a dus la importante disproporții ale sarcinii financiare față de venitul realizat. De exemplu, în timp ce cooperativa Căscioarele din județul Brăila plătește — după actualul sistem de impozitare — o cotă de impozit de 1,98 la sută din venitul realizat, cooperativa Neamț din județul Neamț plătește 14 la sută. Cu alte cuvinte, unitățile cu un venit mai mare suportă o cotă mai redusă de impozit, iar cele cu un venit mai mic — o cotă mult mai ridicată.

Pe de altă parte, într-un an, re-colta poate fi mai bună, în alt an mai slabă. Iată de ce, în concordanță cu sarcina trasată de partid, în proiectul de lege se

renunță la sistemul impunerii pe hectar și se adoptă sistemul impunerii pe venit.

În afară de aceasta, principiul echității cere ca și în cadrul cooperativei, sarcina financiară să fie repartizată pe fiecare cooperativă, în raport cu veniturile realizate și puterea de plată a fiecăruia. Ținînd seama de această cerință, proiectul de lege consacră principiul impunerii individuale a fiecărui cooperativă pentru veniturile realizate în cadrul cooperativei. De aceea, proiectul prevede aplicarea unei cote progresive de impozit, astfel încît impunerea să afecteze mai puțin veniturile reduse și mai accentuat veniturile mari.

În practică se prevede a se proceda astfel: la începutul fiecărui an, impozitul pe veniturile cooperativeelor se va calcula provizoriu de către cooperativă, pe baza veniturilor ce se anticipează a fi realizate de către fiecare cooperativă în parte. Pentru efectuarea acestui calcul nu se vor introduce evidențe speciale, ci vor fi folosite evidențele existente în cooperative, luîndu-se în considerare numărul de zile-muncă realizate în anul precedent, corectat cu prevederile planului de zile-muncă pe anul în curs. Venitul astfel stabilit va servi la calcularea impozitului provizoriu, care se va vărsa la buget în cursul anului, în termenele legale de plată, operațiune pe care urmează s-o facă cooperativa.

Proiectul de lege prevede că veniturile impozabile se vor determina definitiv la sfîrșitul anului pe fiecare cooperativă în parte și se va stabili impozitul corespunzător. Diferența dintre impozitul provizoriu și cel definitiv se va regulariza cu cooperativă la ultima plată a drepturilor cuvenite acestora, iar cu bugetul statului pînă la data de 1 februarie a anului următor.

Veniturile realizate de cooperativă care lucrează temporar în alte cooperative agricole de producție decît cele din care fac parte, se impun cu o cotă unică de 6,5 la sută dacă plata muncii s-a făcut după aceleași criterii ca și pentru membrii cooperativei la care lucrează temporar. Dacă plata muncii se face după alte criterii, veniturile se impun potrivit prevederilor Decretului nr. 153/1954 privind impozitul pe veniturile populației.

În proiectul de lege se prevăd anumite înlesniri cu caracter social, în sensul că nu sînt supuse impozitului pensiile și ajutoarele plătite cooperativeelor potrivit prevederilor statutului c.a.p. Sînt scutite, de asemenea, de impozit veniturile anuale de pînă la 1.000 lei realizate de cooperativă care au prestat numărul minim de zile-muncă stabilit de adunarea generală a cooperativeelor, precum și de cooperativei care nu au prestat acest minim din motive independente de voința lor.

Proiectul de lege reglementează și impunerea veniturilor din surse agricole realizate de gospodăriile țărănești și alți producători agricoli, și anume: gospodăriile cooperativeelor, gospodăriile producătorilor agricoli individuali, precum și cele aparținînd altor persoane fizice sau juridice, în afară de unitățile de stat și cooperativele agricole de producție. La gospodăriile agricole aflate în municipii și orașe, avînd în vedere condițiile mai favorabile de valorificare a produselor, se vor aplica normele de venit de bază majorate cu 20 la sută pînă la 40 la sută, procentul de majorare urmînd să fie stabilit de comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București.

În vederea stimulării producției unor produse de stat, se prevede ca impozitul stabilit pe baza veniturilor efective să fie redus cu 25 la sută pentru acele venituri care sînt realizate din livrarea de produse către organizațiile socialiste, pe bază de contracte încheiate cu acestea.

Mașină pentru executarea gropilor în vederea plantării de pomi

DE VORBĂ CU CITITORII

ȘTEFAN CORDOȘ și IULIAN TĂNAȘAN, comuna Telciu-Bistrița-Năsăud. Căzul semnalat de dumneavoastră este într-adevăr foarte supărător pentru harnicii locuitori ai comunei Telciu. Vă mulțumim pentru încrederea acordată și vă promitem tot sprijinul. Noi vă dorim succes pe care sperăm să-l aflăm de la forurile în drept și, chiar de la cititorii noștri din Telciu.

PETRU BOTAȘIU, Grăniceri-Arad. Nerăbdarea consiliului de conducere a cooperativei agricole este îndreptățită. Sperăm ca în curînd să aflați vești bune în această privință. Cel puțin așa ni s-a comunicat de către forurile cărora ne-am adresat. Așteptăm și alte vești din Grăniceri.

CONSTANTIN PIRCĂLABU Priboieni-Argeș. Mulțumiri pentru observațiile făcute în ultima scrisoare. Vom ține seama de ele. Redacția așteaptă și alte materiale de la dv., ca unul din cei mai vechi cititori. Ne interesează spre exemplu aspecte din activitatea cooperativei agricole, despre modul cum se desfășoară învățămîntul agrozootehnic.

DUMITRU SINITEANU, Arad. Tăcerea a fost într-adevăr cam jungă. Acum înțelegem cauza. Ne bucură scrisoarea trimisă și nu ne îndoiim de rezultate. Felicitări constructorilor de la „Șantier baraj Gigher”, iar dumneavoastră, o colaborare cu revista cit se poate de rodnică.

GHEORGHE I. ROVENȚA, satul Cilnicu-Gorj. Cererea dumneavoastră este îndreptățită și vă asigurăm de concursul redacției. În curînd veți primi răspunsul solicitat și odată cu el, rugămînta colectivului redacțional de a ne comunica și părerea dumneavoastră asupra rubricii citite în „Albina”. Nu ne supără nici observațiile critice.

IORDACHIE CALUGĂREANU, comuna Fulga-Prahova. Aprecierile dumneavoastră asupra rubricii „Poșta juridică” ne bucură. Propunerea de a lărgi tematica ei este binevenită. Vom începe chiar cu completările cerute privind construcțiile de locuințe în mediul rural. Așteptăm și alte sugestii.

CE-I DE FĂCUT? se intitulează o scrisoare semnată „Un grup de locuitori” din Cesariu — jud. Cluj. Am fi dorit ca scrisoarea să poarte măcar o singură semnătură. De ce? În primul rînd pentru a mulțumi autorilor acestor rînduri pentru obiectivitatea cu care au relatat o stare de lucruri, fapt constatat de către redacție. O facem pe această cale, cu speranța că lucrurile se vor îndrepta.

MARI AVANTAJE PENTRU APICULTORI

Apicultura, ocupație cu vechi tradiții în țara noastră, a obținut în ultimii ani însemnate succese, cîștigînd tot mai mulți aderenți în dezvoltarea sa. A crescut numărul stupilor, producția mărșă pe stup, s-au aplicat în mai mare măsură metode științifice, au crescut veniturile apicultorilor.

La dezvoltarea albinăritului o contribuție importantă au adus și organizațiile cooperative de consum, care au sarcina să valorifice producția apicultorilor de miere și ceaură de albine. An de an cantitățile de miere valorificate pe calea contractărilor și achizițiilor au crescut. În anul 1968, cu toată influența secetei, s-au realizat cantități de miere de circa 3 ori mai mari ca în 1961. Această creștere dovedește că avantajele oferite la contractarea producției creează toate condițiile de cointerese a apicultorilor.

Acordarea de prețuri diferențiate la contractare și achiziții în funcție de calitate (16,50 lei per kg. cal. I și 14,50 lei per kg. cal. II miere monofloră de salcîm, tei, smeură, izmă și brad și respectiv 15 și 13 lei per kg. la achiziție precum și 15 și 13 lei per kg. la contractare miere polifloră la contractare și 14 lei cal. I la achiziții) au determinat orientarea apicultorilor spre producerea acestor sortimente. Producția și valorificarea unor sortimente de calitate superioară au creat condiții pentru o bună aprovizionare a pieței interne, dînd posibilitate să se ofere la export o producție de calitate, mierea românească fiind apreciată pe piețele străine de către cei mai pretențioși solicitanți. Desigur că în ce privește mărirea producției de miere din sortimentele cele mai valoroase există încă posibilități neutilizate. Poate și trebuie să crească producția din sortimente valoroase, respectiv miere de brad, salcîm, izmă, smeură etc.

Pe lîngă prețurile avantajoase acordate apicultorilor la contractarea producției, aceștia pot primi însemnate avansuri în bani, ce se ridică pînă la 40 la sută din valoarea producției contractate. De exemplu, dacă un apicultor dorește să contracteze 200 kg. miere monofloră cal. I, poate primi un avans de 1320 lei. Numai în anul 1968, cooperativa de consum a acordat avansuri în valoare de circa 15 milioane lei. Avansurile se achită chiar în comunele de domiciliu ale apicultorilor, ele fiind de un real folos pentru aceștia în dezvoltarea mai departe a stupinelor, în întreținerea familiilor de albine pe timpul iernii, procurarea de materiale necesare producției etc. Apicultorii, de asemenea, sînt sprijiniți pentru practicarea stupăritului pastoral. Ajutorul organizațiilor cooperative de consum se materializează și prin asigurarea împreună cu organele agricole județene a vetrelor necesare în bazinele melifere, apicultorii contractanți primind preferențial repartizări. În același timp, cooperativele de consum pun la dispoziția apicultorilor contractanți mijloacele de transport necesare, cu plata la tarife reduse, 50 la sută în produse și 50 la sută în bani.

Producția contractată se preia de la domiciliul apicultorilor sau de la bazele melifere, în bidoane puse la dispoziție de către cooperative, scutind prin aceasta apicultorii de pierderea timpului cu vînzarea, cheltuielile de transport etc. Ceară de albine se valorifică în același condiții de către cooperativele de consum, apicultorii beneficiînd de toate avantajele arătate mai sus.

Pentru anul 1969, activitatea de pregătire a valorificării și de sprijinire a organizațiilor producției a început încă din luna octombrie. Toate cooperativele de consum stau la dispoziția apicultorilor în vederea încheierii de contracte pentru acordarea avansurilor, pentru stabilirea măsurilor necesare satisfacerii cererilor de organizare a stupăritului pastoral.

Consider că folosirea rubricilor revistei „Albina” ca mijloc de informare pentru apicultor, nu poate fi decît în avantajul acestora, aducînd totodată revistei satisfacția de a sprijini dezvoltarea acestei vechi și răspîndite industrie.

D. FĂINIȘI

dire tor general în Centrocoop

TEMEIUL OMULUI

De la kilometrul 42, pe șoseaua București-Constanța, un autoturism de Caraș-Severin, proprietate personală a doctorului Ion Batchi din Oravița, s-a abătut din drum. Medicul intenționa ca, într-o oprire de 24 de ore, să viziteze fosta d-sale circumscriptie Dridu. Aici lucrase primii 12 ani din cariera sa de medic. De aceea, a ținut cu orice preț să mai vadă oamenii, locurile îndrăgite, dispensarul și pe succesorul său în comuna Dridu, județul Ilfov.

În fața casei lui Florică Zamfir, la care a poposit dr. Batchi, se strînsese o mulțime de oameni. Nu se află cineva în această localitate care să nu aibă amintiri frumoase despre doctorul lor de acum zece ani. Aflaseră de sosirea lui și au venit pentru a-și exprima recunoștința, au venit să-l întrebe dacă nu le-ar mai putea face vreun bine în cutare sau cutare caz de boală, așa încît a fost nevoit să nu mai facă o simplă „vizită”, ci să facă mai multe. Să viziteze bolnavi, să consulte, să prescrie rețete, să facă totul cu răbdare și competență așa cum a făcut cu zece ani în urmă și de fapt, de cînd se știe.

Nu voia să treacă peste autoritatea medicului din comună, dar, fiindcă titularul se afla în concediu, iar vechii lui cunoscuți l-au asaltat pur și simplu, n-a avut încotro.

Cu toate greutățile, suferințele și neplăcerile pe care i le puneau în față viața, uneori vitregă, de medic la țară, fără cabinet, fără aparatură necesară, dr. Batchi și-a practicat profesia cu competență și conștiinciozitate.

În zilele în care a poposit la Dridu, a fost copleșit de o satisfacție supremă: s-a bucurat de atîta prestigiu și încredere, încît — așa cum declara — și-a îmbogățit viața cu încă ceva. Este ceva mai mult decît satisfacția reușitel, mai mult decît satisfacția materială, este satisfacția împlinirii, a recunoașterii și a dragostei...

A venit la el tînărul Dragomir Ion. A venit nu pentru că era bolnav, ci pentru că fusese vindecat și acum voia să-l mulțumească. Dr. Batchi i-a privit insistent cicatricea transversală de pe frunte, arcada ochiului stîng...

— Dacă nu erați dumneavoastră, spune tînărul, rămîneau un nenorocit.

Și inima doctorului s-a încălzit iar. Tînărul acela putea rămîne fără vedere sau chiar fără viață dacă medicul n-ar fi intervenit imediat după accident.

Fierarul cooperativei agricole din comună, tatăl Rodicăi Dragomir, scăpată de la moarte de către dr. Batchi ține și el să-și arate recunoștința.

Doctorul Ion Batchi, în scurtul popas la Dridu, ca și oriunde, a dovedit că orice acțiune a sa este un act de omenie, iar temeiul adînc al acestei trăsături trebuie căutat în dragostea pentru om, în nevoia sufletească de a-l ști în afara suferinței, în conștiința înaltă cu care profesează nobila meserie: aceea de medic.

EMIL PUIU

MAGAZIN DUMINICAL

Mirajul imaginii la domiciliu înfrumusează și cultivă anotimpul serilor lungi. Ne propunem să vizionăm împreună cu dv. o serie de emisiuni, să le discutăm (pentru aceasta corespondențele cu observațiile și sugestiile telespectatorilor sînt binevenite) și să facem o selecție cu recomandări din programul emisiunilor viitoare.

Deci, să începem cu bogata duminică ce ne oferă adesea un program fără întrerupere. Telemagazinul de după-amiază este rodul unor căutări în Zig-Zag. S-a îndreptat de astă dată mai pronunțat spre fagașul Cultură, renunțînd la umorul forțat. Și bine a făcut. Interviuurile unor oameni de știință au fost interesante și spumoase. Rubrica își poate găsi vitalitate în varietate. Precedenta formulă a telemagazinului a adus în fața camerei sportivi (mai așteptăm și alții), acum am ascultat oameni de știință. Vom viziona cu plăcere interviuri cu scriitori, actori, regizori, muzicieni, plasticieni... Dorința de anticipare sau — dacă vreți — indiscreția, ne poate fi satisfăcută, pătrunzînd săptămînal într-un laborator de creație

În același telemagazin, i-am ascultat pe acei băieți minunați și chitarele lor electrice care cîntă în Sincron, acompianind un fluier. Datorită

lor, străvechea baladă a Mioriței a îmbrăcat cu decentă haine noi și țesute în ritm modern.

Pentru că e vorba de muzică ne permitem o variațiune pe această temă. Sîmbătă, la Parada orchestrelor de muzică ușoară, instrumentiștii, dirijați de Constantin Alexandru amers, — ca idee — pe linia Sincronilor, dar invers. Dorind și reușind să arate că seva muzicii noastre ușoare se trage din folclor, au cunoscut, în interpretarea unor șlagăre, orchestra de muzică ușoară cu naiul, cimpoiul și taragotul. Dar, pentru a reveni la tema propusă în titlu, acel minimagazin care ne-a însoțit sîmbătă duminicii trecute, a fost promițător în ansamblu. Totuși, unele secvențe ne-au pregătit prea devreme pentru somn. Poate că umorul (de unde?) este un atribut necesar.

Și acum cîteva recomandări din emisiunile zilelor următoare: vineri ora 17,35: Actualitatea în agricultură iar la ora 20 vom călători pe Teleglob — imagini din Londra; sîmbătă (afară de emisiunile fixe binecunoscute telespectatorilor) la ora 22,15: Micile melodii ale marelui ecran; duminică ora 10,00: Ora satului, la 21,00 concertul Casei de discuri Electrecord urmat de un film muzical; marți la ora 21,00 vom vedea piesa de teatru „Vrăjitorul din Oz” în interpretarea actorilor din Piatra Neamț; miercuri la ora 20,00 Transfocatorul răspunde unor interesante întrebări, apoi la 20,40 Telectinemateca programează „Ultimul furios” cu Paul Muni; joi la ora 21,00 Ansamblul „N. Bălcescu” din Craiova ne oferă un buchet de muzică populară.

A. C.

VORBE DIN POPOR ȘI TÎLCURILE LOR

„CU OCHI ȘI CU SPRINCENE...”

Ne-am ocupat cu alt prilej de înțelesul vorbei populare a alege pe sprinceană. Spuneam, atunci, între altele, că expresia a alege pe sprinceană, adică a alege în chip deosebit, cu mult discernămint s-a constituit pornindu-se de la însemnătatea pe care o reprezintă sprincenele pentru fizionomia omului.

Desigur, tîlcul celorlalte expresii cu ochi și cu sprincene, în care figurează cuvîntul sprincene (decî sub forma pluralului, de astă dată) și în care el se asociază unui alt element fizionomic și mai important: ochii trebuie explicat în același fel.

Se știe că atunci cînd cineva vrea să-și întărească spusele apelează la vorba cu ochi și cu sprincene, înțelegînd, prin aceasta, o realitate evidentă, de necontestat.

Transpunînd în grai românesc fabula Corbul și vulpea, poetul Tudor Arghezi, care a știut să folosească în valoroasa-i operă frumusețile fără seamăn ale atîtor vorbe populare, pune, la un moment dat, în gura vicleanului animal expresia cu ochi și cu sprincene, atunci cînd acesta zice, adresîndu-se „cumătrului corb”:

„Mărita ta — fi zise — să trăiești! Că tare mîndru și frumos mai ești. De-ai fi la ghiers cum te arăți la pene, E lămurit, cu ochi și cu sprincene, Nu vreau să mînt, dar nici nu vreau să neg, Că ești minunea codrului întreg”.

Adăugată afirmației e lămurit, expresia cu ochi și cu sprincene conferă celor spuse un plus de tărie. Și o face în chip expresiv, cu vorbe pline de sens și de culoare.

N. MIHĂESCU

Pastel nocturn

Norii-ncercuiesc obrazul lunii...
„Se-ntreataie semnele furtunii!
Joacă peste cîmp comori fluide
Cîmpul, ochii de-aur și-i deschide
Și suride-ndrăgostit cînd suie
În furtună-a spicelor statuie!

SORIN COMĂNIȚA

„Salutări din Bucegi!”

Foto: E. ZERONIAN

A scrie o satiră cu proporții de roman, brodată pe personaje reale și pe întâmplări autentice, nu e o treabă ușoară. Mai ales, atunci cînd îți să cultivi umorul sănătos, fără a cădea în păcatul exagerărilor sau al grotescului.

Cu spiritul lui de observație, căruia nu-i scapă nimic din lumea înconjurătoare și cu stilul lui metaforic dar tot pe atît de alert, Neagu Rădulescu a reușit întotdeauna acest lucru și-l reușește cu inalterată secvență și în ultimul lui volum, recent apărut, „Un balon ridea în poartă”.

Așa cum arată și titlul, e vorba de o carte cu subiect din lumea fotbalului.

Fotbalul de odinioară — așa spune chiar din

CARTE

NEAGU RĂDULESCU:

„Un balon ridea în poartă”

perioada de vîrf a acestui odinioară — cu eroii lui, cu racilele și paraziții lui, îi prilejuiește lui Neagu Rădulescu o frescă satirică a morăvurilor din acele vremuri, cu tot cortegiul de personaje ce roiau în tribunele și culisele stadioanelor sportive.

Exemplele tipice de parveniți sau aspiranți

la parvenire pe seama cluburilor sportive ca și sinistrul exponenți ai ambițiilor personale sau ai aranjamentelor de culise sînt surprinse de pana necruțătoare a scriitorului în momentele cele mai semnificative ale activității lor.

Sînt portretizate, de asemenea, cu mult umor, dar și cu respectarea strictă a autenticu-

lui, cîteva dintre figurile devenite, prin comportarea lor ieșită din normal, „tipuri” cunoscute ale străzilor, ale localurilor și mai ales ale stadioanelor bucureștene de pe vremea aceea.

Și ceea ce nu-i scapă autorului este acel mesaj destinat noilor generații de sportivi pe care-l constituie exemplul de conștiinciozitate și dăruire totală al componenților unei echipe de fotbal chiar atunci cînd au în față un partener superior de întrecere și cînd președintele le anunță desființarea clubului.

La fel de cunoscător și al unor inexplicabile capricii ale fotbaliștilor noștri de azi, Neagu Rădulescu n-a strecurat, desigur, întâmplător, în cartea sa acest mesaj.

ION VULPESCU

STIMAȚI CITITORI,

Dintre scrisorile sosite la redacție, unele se referă la conținutul revistei noastre. Pe această linie, cititorii au făcut și o serie de propuneri prețioase pentru îmbogățirea tematicii.

În dorința de a lărgi mereu tematica revistei, de a îmbunătăți conținutul „Albinei” prin publicarea de materiale cât mai folositoare, colectivul redacției dorește să cunoască și alte păreri din toate județele țării, rugându-vă, pe această cale, să ne scrieți:

1. Ce anume articole, reportaje sau rubrici publicate în ultima vreme v-au plăcut sau nu?

2. Ce probleme ați dori să mai dezbaterem în coloanele revistei?

3. Cum v-au ajutat în munca dumneavoastră și la îmbogățirea cunoștințelor social-politice și cultural-științifice materialele apărute până acum?

4. Ce rubrici noi considerați că ar fi bine să introducem în paginile revistei.

Observațiile și propunerile făcute vor fi analizate cu toată atenția și vom ține seama de ele în alcătuirea numerelor viitoare ale revistei.

I.I.S. TEXTILA Grivita

Întreprinderea I.I.S. Textila Grivita, Bucuresti, str. Siretului nr. 95, tel. 17 05 59, sect. 8, produce și livrează pentru unitățile din cadrul M.I.U. lină spălată și pale pieptănate din lină și fibre chimice de calitate superioară.

DECEMBRIE

daruri pentru mari și mici

La magazinele cooperativei de consum

cadourilor

Testitoriu de INTEX

INTEX

PĂULEȘTI JUD. PRAHOVA

produce o gamă bogată de țesături de in adecvate la îmbrăcăminte, lenjerie de corp și pat, tapiterie, huse.

Cereți la toate magazinele de specialitate **PRODUSELE GARANTATE Intex Păulești.**

LOZ IN PLIC

Pînă la 1 decembrie 1968, Administrația de Stat Loto-Pronosport a atribuit participanților peste 800 autoturisme de diferite mărci și capacități cilindrice. Puteți obține imediat autoturis-

me jucînd la LOZ IN PLIC. În afara autoturismelor mai puteți cîștiga premii în bani de 20 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei ș.a. Oriunde vă aflați, jucați la LOZ IN PLIC!

Abonați-vă la ALBINA

revistă săptămînală enciclopedică populară pentru sate! Îndemnați și pe prietenii și cunoșcuții dumneavoastră să se aboneze și să citească ALBINA, care publică reportaje despre viața economică și culturală a satelor noastre, articole de istorie și de știință popularizată, pagini „Magazin”, versuri, schițe și povestiri, satiră și umor etc.

Abonamentele se fac la factorii poștali și la oficiile poștale din localitățile dumneavoastră.

Prețul abonamentului pe întreg anul 1969 este de 13 lei.

Din lumea animalelor

Ciudățeniile cameleonului

Până nu de mult se credea despre cameleon că și-ar schimba culoarea, în mod misterios, după mediul înconjurător, ferindu-se astfel de dușmani.

Iată însă că cercetări științifice recente vin să infirme această legendă despre cameleon. În acest scop, un cameleon a fost pus pe un loc vopsit în mai multe culori. El a trecut, pe rând, pe unul și pe altul, pe verde pe albastru și, apoi, pe altele de alte culori, fără să-și schimbe înfățișarea. Aceasta ne arată că nu mimetismul (fenomen biologic în virtutea căruia unele viețuitoare lipsite de apărare iau asemănarea altora care au astfel de mijloace) stă la baza schimbării culorii cameleonului.

Cauzele care determină acest fenomen sunt mult mai complexe. Studiindu-se cu atenție pielea cameleonului, s-a constatat că în ea se află trei straturi de celule pigmentare: primul — de culoare galbenă, al doilea — negru cu roșu iar al treilea — albastru cu alb. Aceste celule se pot comprima și dilata, iar în funcție de starea lor se schimbă și culoarea cameleonului.

În timpul experienței, cameleonul a fost lovit de câteva ori cu bățul. Imediat el s-a umflat umplându-și gura cu aer, și-a încovoiat timid spatele și a deschis gura. Pielea lui cafenie a devenit neagră. S-a constatat că lăcuzele pigmentare ale cameleonului reacționează la diferite emoții: reducându-se intensitatea luminii, pielea lui a pălit, același efect s-a observat și la scăderea temperaturii.

Cameleonul este interesant nu numai pentru mimetismul imaginat. El își prinde prada cu o iscusință fără seamăn: scoate limba cu

o repeziciune fulgerătoare, lovește cu ea insecta și o învâluie cu un lichid lipicios. Ochii cameleonului îi dau o perspectivă stereoscopică asupra luminii (ei se pot roti în diferite direcții și vedea același obiect din două imagini ne suprapun). Când cum se întâmplă în telemetrul unui aparat fotografic, cameleonul poate „stabili” cu ușurință distanța care îl desparte de prada sa.

O nouă specie de pisică sălbatică

Omula de știință japonez Yukira Tagawa a descoperit pe insula Iriomota, din arhipelagul Ryu Kyu, o pisică sălbatică dintr-o specie nouă.

Tagawa a aflat că băștinașii, conform unui obicei străvechi, cind prind o pisică sălbatică o mănincă imediat. Eforturile lui de a prinde o pisică vie au fost zadarnice. În cele din urmă, el și-a procurat o blană și un craniu, care au fost studiate amănunțit de zoologi din Okinawa și Tokio și au constatat că este vorba de un mamifer necunoscut în știință, pe care l-au botezat *Mayailurus Iriomotensis* (băștinașii îi spun pinghimaia).

EPIGRAME

UNUI SOLIST FRUNTAȘ

E-o apreciere veche
Că-i solist fără... pereche!

UNUI ÎNFUMURAT

Îi urez mai la tot pasul:
La mai mare — minus nasul

UNUI PROCESOMAN

Să aibă el în continuare,
Un proces... de transformare

TITI GHEORGHIU

AUREL CRIȘAN

RESPONSABILUL CU SARSANAUA

Foileton

Cind s-au împărțit funcțiile la I.A.S. Curtea de Argeș, inginerului Ștefan Grigore i s-au arătat în vis trei ursitoare îmbrăcate în alb. Una i-a spus că dacă va fi uns șef de fermă, să pună mina pe cea profilată pe creșterea găinilor peștișe; cea de-a doua l-a sfătuit să se bage la fabricarea rachiiului; numai cea de-a treia (susținând că îl cunoaște de mult și prietenul la nevoie îi dă o mână de ajutor) i-a îndrumat pașii către ferma din Băiculești. Acolo — grăit-a ursitoarea — ai de toate: și rachiu și o rătănie și tot ce-ți dorește sufletul și punga...

Mulțumit de aceste frumoase recomandări, inginerul Ștefan Grigore a servit-o cu o țigară „Amiral” și a invitat-o la restaurantul „Capra neagră”.

— O fi mai bine ca la I.A.S. Merișani unde am fost eu inginer șef?

— Nu știu care era „profilul”...

— Păi tot țuică, tot o rătănie...

— Și te-ai descurcat?

— Binișor. Am luat niște materiale de construcție și nu le-am plătit; era s-o încercăm cu țuica cind l-a prins pe șoferul Rotărescu vinzind-o în piață; a fost puțin scandal și atunci cind mi-am procurat cinci cauciucuri pentru mașina mea personală în contul I.A.S.-ului...

— În noua ta însărcinare să fii mai atent! Ia și tu, dar cu măsură! Îți ajunge o mașină. Am uzat că ai depus banii pentru a doua. Ai văzut că țuica miroase urit, mai las-o dracului în pace.

Mulțumindu-i încă o dată pentru sfaturi, inginerul Grigore și-a luat munca în primire la ferma Băiculești. Prima grijă a fost să trimită la București niște ciobani cu plocane — miei și oi

— pentru a se pune bine cu nu se știe care șefi! De la brigada Corbeni a „șters” din inventar vreo 214 litri țuică. A-aceiași soartă au avut-o și unele putini cu brinză sau lăzi de mere, motzându-se că... ele au fost de un prețios ajutor în obținerea tăițelilor de sbeclă pentru furajarea animalelor! Deși muncile la Băiculești, gîndul inginerului este tot la București.

Îi pare rău totuși de un lucru. Unde s-o găsească el pe ursitoarea care l-a sfătuit să vină la Băiculești? Să-i ducă și ei acolo un prețios ajutor în obținerea tăițelilor de sbeclă pentru furajarea animalelor! Deși muncile la Băiculești, gîndul inginerului este tot la București.

Acum să vedem ce o să urmeze... Șefii i-au spus lui Grigore: „Tu în loc să fii șef de fermă, ai devenit un fel de responsabil cu sarsanaua. Ți-ai tocit pingelele ducind plocane!”

Grigore a dat mereu. Acum e cazul să premească și el ceea ce merită.

GEORGE BUȚOIU

CURIOZITĂȚI

VITEZE

În lumea animalelor există alergători deosebit de iscusiți. Printre aceștia se numără și o serie de pești. Viteza cu care se deplasează ei, precum și priceperea lor de a manevra reprezintă încă o enigmă. Unii „sprintreri” marini din familia tonului, de pildă, ating 120—130 km. pe oră, cheltuind în schimb o cantitate de energie de câteva ori mai mică decât orice aparat subacvatic (submarine, batiscafe etc.) create de om.

ANIMALE CU DINȚI AURIȚI

Jean Kaler din Portland (Australia) a descoperit cu uimire că, capetele de berbec pe care le cumpăra de la măcelărie aveau dinții aurii. Cum? Analizele de laborator i-au confirmat că este într-adevăr vorba de aur și el s-a grăbit să cumpere cât mai multe capete de la măcelar. Toate aveau dinții aurii. Interesându-se de originea berbecilor și de locul unde pășteau, a constatat că aurul provine de pe pășuni. Kaler a hotărât atunci să-și valorifice descoperirea plecând la fața locului pentru a achiziționa turmele și pășunile de aur. Dar a constatat, cu regret, că alții i-o luaseră înainte.

... În ultimii 500 de ani, oamenii au extras din pământ nu mai puțin de 50 miliarde tone de cărbune și peste 2 miliarde tone de fier?

... Cele mai numeroase precipitații (ploaie, zăpadă etc.) de pe globul pământesc — în medie 12 660 mm. anual

ȘTIAȚI CĂ... ?

— cad în regiunea Karapudji din India?

... Alături de pustii Atacama din Chile, cel mai secetos loc de pe Pământ este Vadi Hafsa din Sudan? În trei ani cad în aceste locuri doar 1—2 mm. de precipitații.

... Dacă apa este înghețată la o presiune de 20 000 atmosfere, se obține o formă specială de gheață, denumită, pe bună dreptate „gheață fierbinte”, care se topește nu la zero, ci la plus 78 grade Celsius?